

"נר לחיים" דברים לזכרו של המשגיח הרב חיים קאהן זצ"ל (דברים בפתח כינוס הכשרות תשע"ה)

אנחנו ביום השני ל"שבעה" על משגיח יקר שנפטר באופן פתאומי במוצאי שבת. רבי חיים היה משגיח במחלבת טנא נוגה במשך קרוב ל- 19 שנה, ואני רוצה להקדיש את הכינוס היום לזכרו הטהור, ובחתי לקרוא קטעים מדברים שנכתבו עליו עם פטירתו על ידי אחת מעובדות המחלבה - קטעים המבטאים את קידוש השם הגדול, שהיהודי הזה עשה בעבודתו במחלבה.

וכך כתבה אחת מעובדות המחלבה:

"אתמול בערב, בצאת השבת, הודיעו לי כי הרב חיים נפטר.

התמוטט בבית הכנסת ונפטר מיד. בשורה זו התקבלה אצלי ואצל חבריי בהלם מוחלט ובבכי גדול. מיד כמוכּן נסענו לבני ברק והקשבנו לרב שלך מספיד ובוכה וכל זה נעשה בכאב גדול על כך ששוב לא נראה אותך.

רב חיים שלנו היה מיוחד במינו. אין עוד אנשים כאלו. קשה להסביר במילים במה הוא היה כה מיוחד בגלל שהיו לו כל כך הרבה תחומים שהוא נגע בהם.

בשבילי הוא היה הרבה מעבר למשגיח כשרות, ישר כסרגל והגון.

הוא היה הרבה מעבר לגבאי מסור לבית הכנסת, וגם מעבר למתנדב בכל רגע פנוי בארגון של הרב פירר שנתן לו סיפוק עצום. הוא היה דוגמה ומופת לבעל שאוהב, מעריך ודואג לאשתו, לאבא שמחובר לילדיו בצורה טוטאלית, ולסבא המשוגע על נכדיו. מבחינתי הוא היה היישום המלא למילה צדיק.

בשבילי הוא היה דמות מיוחדת במינה. המראה שלו דמה לסבי, וכך גם היידיש, המאכלים, והמנהגים שהכרתי מבית אבא ואמא.

הדבר גרם לכך שיכולתי לשתף אותו בחיים האישיים שלי והוא אף פעם לא שפט ותמיד הקשיב שאל והתעניין. סיפר על משפחתו המורחבת בחו"ל, על ילדותו בצל מאפיית הלחם המשפחתית בחו"ל, על העלייה לארץ, הוא סיפר הרבה על הרבנים אותם העריך ואליהם היה מקורב, על אשתו היקרה על בנותיו ועל בנו.

לא היה יום עבודה אחד שהוא לא מצא זמן להיכנס כדי לדרוש בשלומי או לבקש עזרה בעניין מסויים. אין הרבה אנשים כמו רב חיים, ואולי בגלל שהוא היה כזה ליבו קרס.

יומו היה מתחיל פעמים רבות באמצע הלילה כי הוא לא הסכים שיתחילו לייצר במפעל מוצרים מסוימים בלעדיו. לאחר מכן הוא היה מתרוצץ ברחבי המשרדים והיה מציע מים וקפה, מקשיב

לצרותיו ומצוקותיו של כל אחד, ולאחר מכן יצא להתרוצץ בין כל המושבים לבדיקות כשרות ברפתות, והוא לא וויתר על אף נסיעה ותמיד היה חשוב לו לבדוק כל דבר במו עיניו והוא לא הסתפק במה שנאמר לו גם כאשר ידע שאף אחד לא יסתיר ממנו את האמת.

הוא היה מסייע אותנו לניחומי אבלים וכעת אנחנו צריכים לנחם את משפחתו. כל שליחות ועזרה שהיינו מבקשים ממנו נענתה תמיד בחיוב. אם זה להעביר חבילה, אם זה להסיע עובד חולה הביתה, אם זה לעזור במשהו פרטי למישהו מאתנו, ובעיקר לקשר חולה עם הרב פירר - דבר שגזל ממנו זמן יקר, אבל תמיד תמיד נענה בחיוב ותמיד הוא עזר בכל ליבו.

לאחר יום עבודה ארוך הוא היה נוסע הביתה לראות מה אשתו צריכה, ומשם הוא המשיך להתנדבות עליה לא וויתר בארגון של הרב פירר. הוא הקדיש את חייו לבית הכנסת ולמצוות רבות ולמעשים טובים. אולי אם הוא לא היה מעמיס על עצמו כל כך הרבה מעבר לאדם רגיל - ליבו היה מצליח לעמוד במעמסה.

הלב בוכה בוכה בוכה וכואב, אתה אבדה קשה מדי; לא אדם שיהיה קל להמשיך בלעדיו. תשמור עלינו בבקשה מלמעלה.

יהיה זכרך ברוך".

דברים אלה כותבת עובדת במחלבה המוגדרת בהגדרות המקובלות כעובדת שאיננה שומרת מצוות ושעבדה איתו במפעל במשך 18 שנה. אכן ר' חיים ז"ל קידש שם שמים בכל יום ויום, בכל תחומי החיים בכל מעשיו ובכל הליכותיו. מי שהיה בהלוויה ושמע את הדברים שנאמרו עליו התרשם שאכן היה אדם משכמו ומעלה עם לב זהב ובעל מידות נאצלות. ואנו, צוות הכשרות בתנובה, איבדנו לא רק משגיח מהשורה הראשונה, אלא חבר נאמן ירא שמים, מסור, מקצועי ובעל מידות נאצלות.

יהי זכרו ברוך.